

Álmok, hagyomány és közösség színtere

Harmincéves a diák-színjátszótábor

Harminc éves fennállását ünnepelte a német nyelvű diák-színjátszótábor: három évtizednyi kreatív alkotás, pedagógiai és kulturális sikertörténet az a kezdeményezés, amely egykor piciben indult, mára azonban a magyarországi német identitás-ápolás egyik meghatározó pillérévé vált. Évről évre gyermekek és fiatalok gyűlnek össze, hogy színpadra vigyék gondolataikat, kifejezzék önmagukat táncban, dalban és játékokban – miközben életre keltik a magyarországi német kultúrát.

Egy olyan színjátszótáborban, amely immár három évtizede létezik, a szívünk a színpad ritmusára dobog – fogalmazott Berta Erzsébet, a tábor sokéves, elhivatott és szakmailag felkészült vezetője.

Az idei tábor jelmondata – „Színjátszás határok nélkül” – jól tükrözte a program szellemiségét. A városlódi Iglauer Parkban megrendezett eseményre Nemesnádudvarról, valamint a pécsi Koch Valéria Iskolaközpontból érkeztek csoportok. A záróprodukciókat a közeli Kislődön, telt házas előadáson mutatták be – a nézőtéren diákok, pedagógusok, szülők és helybeliek foglaltak helyet. A jubileumi év különleges meghívottjai azok a közösségek voltak, amelyek az elmúlt harminc év során rendszeresen részt vettek a magyarországi német színjátszó fesztiválokon. Elkötelezettségük, következetes jelenlétük és értékteremtő munkájuk révén jelentős szerepet vállaltak e hagyomány ápolásában és továbbadásában.

A nemesnádudvari német színjátszókör tagjai friss, kreatív szemléletű feldolgozásban, magyarországi német elemekkel gazdagítva adták elő a *Brémai muzikusok* című klasszikus mesét. Az előadás sváb utcajátékkal indult: a gyerekek nemesnádudvari nyelvjárásban kántált mondókákkal választották ki a mesében szereplő állatfigurákat, majd körjátékokat táncoltak. A fuvolázó számár és a harmonikázó kutya hamar belemaradt a közönség szívébe. A pécsi iskola egyik csoportja a *Szerelem* című színdarabot mutatta be, míg az idősebbek Koch Valéria verseiből készítettek lírai kollázst – egy érzékeny, művészi igényű színpadi előadást. A tábor során a nemesnádudvariak más csoportbeli társaikkal is megosztották táncaikat és mondókáikat. Különösen mély benyomást tett a tábor résztvevőire az a két tanuló, akik saját harmonikájukkal kísérték a közös énekléseket és táncokat.

A színpadon túl is teret kapott az ötletgazdag teremtő tevékenység: a Magyarországi Német Írók és Művészek Szövetsége (VUDAK) nemesnádudvari kiállítása által ösztönözve a gyerekek saját műalkotásokat készítettek. Festményeik között akadtak elvont és mértani elemekre épülő művek is, de sokan személyes élményeiket – például a bakonyi kisvasutazást vagy az Iglauer Parkban tett sétákat – örökítették meg. A program egyik csúcspontját a Városlődön működő magyarországi német tájház meglátogatása jelentette. A gyerekeket mélyen megérintette a kiállítás. Egyikük, egy nyolcéves kislány így fogalmazott: „Nagyon tetszik nekem ez a ház. Nagyon szeretem a régi dolgokat. Örülök, hogy magyarországi német vagyok. Szeretek a falumban, Nemesnádudvaron élni. Soha nem szeretnék városban lakni.”

A táborat a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata, a Német Szövetségi Belügyminisztérium, valamint Magyarország Kormánya, a Miniszterelnökség támogatta a Bethlen Gábor Alapkezelőn keresztül.

E szavak tömören és hitelesen ragadták meg a tábor lényegét: az identitás megőrzését, a hagyományok továbbadását, valamint az elődök örökségének új tartalommal való megtöltését. A színjátszótábor három évtizede újra és újra bebizonyítja: a színpad varázslatos tér, melyen fiatal álmok kelnek szárnyra, tehetségek bontakoznak ki, és ahol a magyarországi német kultúra élő, eleven valósággá válik. Méltó jubileum – és ígéret a jövőre.

LdU Presse